

**MẸ VIỆT NAM ƠI!
DÂN TA CÓ TỘI TÌNH GÌ?
(VIETNAM, QU'AS TU FAIT DE TES FILS?)**
Tác giả: Pierre Darcourt --- Dịch giả: Dương Hiếu Nghĩa

CHƯƠNG MẸ VIỆT NAM ƠI BỐ Y

ĐƠN LỜI TÔI SẼ M. MÉRILLON LÊN SÂN KHU

Th Ba, ngày 22 tháng T

Với sự thối nát nhốn nhối trên đường phố Sài Gòn, với sự bời rời Hoa Thành Đôn, với sự kín đáo Múc T Khoa, với niềm hy vọng Ba Lê, với sự thối nát của Tổng Thống Thiệu để lo báo chí hôm qua. . . cho tôi gì nữa? Chẳng thấy có phần nào của phẩm hạnh nhân loại. Trên cánh giun, chảnh

phần nào bây giờ cũng chú ý đến những gì gọi là "biên cảnh xảy ra" mà thôi. Đài phát thanh Sài Gòn đưa ra hai đoạn trích dưới đây những bài bình luận đầu tiên của báo chí ngoài quốc:

* Câu trả lời "Thời Báo New York Times" (New York Times) ở Hoa Kỳ :

- "Số tiền nhậm mệnh của Nguyễn Văn Thiệu trong chức vụ Tổng thống VNCH đã làm giảm đi khả năng sẽ có một cuộc chiến đẫm máu đến nỗi sẽ "kết thúc" (nguyên văn của tác giả: "finish" bằng tiếng Mỹ, trong đoạn ngoặc).. Các bên hiện diện của Việt Nam cuối cùng sẽ có một cuộc hội thảo tìm kiếm một giải pháp phù hợp với các điều khoản của Hiệp Định Ba Lê năm 1973"

* Câu trả lời "Thời Báo" (Times) ở Luân Đôn :

- "Ai đã phản bội? ngoài ai nào? Đây là một câu hỏi rắc rối. Tuy đây không còn nghi ngờ gì nữa là Chính Phủ Hoa Kỳ rõ ràng đã có trao quyền cho Tổng thống Thiệu như ông sẽ báo động trong trường hợp tức thì của chiến tranh.. Tổng thống Thiệu đã có hành động đúng khi ông tuyên bố rút lui vì quyền lợi của đất nước của ông ta, để mở đường cho những cuộc đàm phán....."

Câu hỏi mà mọi người đưa ra cho viên viên là:

- "Tổng thống Trần Văn Hương, ngoài việc chấp nhận thay thế ông Thiệu, theo đúng Hiến Pháp Việt Nam, sẽ giải quyết chính quyền để bao nhiêu thời gian nữa?"

Ông Trần Văn Hương, ngoài việc thay thế ông Thiệu, là một ông già 72 tuổi, ngoài việc đau yếu để có may mắn qua khỏi bệnh bäu tim, có một đáng đi những

n và có tính hay do d , luôn đeo kính râm dày đ che d u và b o v c p m t h n là s ánh sáng. V n sanh tr ng t nh Vĩnh Long, cha là m t ông giáo và m là ng i bán hàng, ông cũng tr thành m t giáo viên, và sau đó là m t thanh tra ti u h c, ông b c vào con đ ng chánh tr ngay sau khi Th chi n Hai ch m d t, và đ c b u làm Ch T ch y Ban Hành Chánh T nh Tây Ninh tr c khi đ c ch đ nh vào ch c v Th Tr ng Sài Gòn . Liêm khi t và không ng i ngừng, v i chi c xe đ p hay b ng m t chi c xe 4 ng a cũ k lo i vá v u, ông đi kh p m i n i, đ n v i m i ng i, v i m i yêu c u có tính cách nhân đ o, ông cũng ti p nh ng ng i nghèo h n ng i giàu sang nên t đó r t nhanh chóng đ c n i ti ng là m t ng i bình dân. Ông ch gi ch c v n y có 2 năm, và m c d u đ ng ngoài ch đ c a ông Di m, ông v n b b t năm 1961 vì đã ký tên vào m t b n tuyên ngôn ch ng Chánh Ph .

Năm 1964, ông H ng tr l i chính tr ng sau khi ông Di m b các t ng lãnh l t đ . Ông đ c H i Đ ng Quân Nhân *Cách M ng* ch đ nh làm Th T ng Chánh Ph , nh ng ba tháng sau đó ông b t bu c ph i t ch c vì áp l c c a Ph t T và c a t ng Nguy n cao K .

Sau th i gian 4 năm v h u m i n y, năm 1967 ông l i có m t trên chính tr ng, v i t cách là ng c viên T ng Th ng, đ i l p v i T ng Thi u, nh ng không h ch trích cá nhân T ng Thi u trong th i gian tranh c .. Nh v y vài tháng sau đó ông l i đ c T ng Th ng Thi u tr ng đ ng, m i ông thành l p Chánh Ph . Sau nhi u l n c i t , ông m i thành l p xong Chánh Ph và ông là Th T ng. Nh ng đ n tháng 8 năm 1969, Th T ng Tr n thi n Khiêm l i thay th ông.

Đ n năm 1971 ông đ c T ng Th ng Thi u ch n đ ng chung liên danh ng c T ng Th ng và t đó ông m i là Phó T ng Th ng. Có nhi u d lu n đ n đ i Sài Gòn theo đó thì trong t ng lai l i đ n l t ông H ng ph i t ch c T ng Th ng , giao l i cho ông Tr n văn L m, Ch T ch Th ng Vi n., c u T ng Tr ng Ngo i Giao trong th i k hòa đàm Ba Lê, và v i ch c v n y ông L m là m t trong nh ng ng i đã ký Hi p Đ nh Paris 1973..

Nh ng các tin đ n Sài Gòn n y th c h c n ph i đ c ki m ch ng l i. V nguyên th Qu c Gia m i n y, ng i mà tôi đã có đ p ti p xúc nhi u l n trong nh ng năm g n đây, m c đ u trong tình th c p bách, không ph i là ng i ch u l y quy t đ nh m t cách v i v , Trái l i, ông còn ph i có thì gi đ tham kh o, dò h i, ti p các nhân sĩ, các ngh sĩ, các dân bi u, các t ng lãnh, các nhà ngo i giao đ bi t đ c ý ki n t ng ng i , bi t đ c l p lu n c a h , v a cân nh c t ng kh năng tr c khi ông t ch c, v a ph i gi đúng m i hình th c th t c, đ ch n ng i nào mà ông nh n đ nh là có đ kh năng nh t, có th đ ng m nh nh t đ có th đ ng ra đàm phán v i k thù. Nhìn vào tu i tác c a ông, tình tr ng s c kh e c a ông, v i s nghiên c u ti u s c a ông, ng i ta có th suy đoán đ c ngay thái đ và cách x s c a ông. Là m t ng i có óc đ a ph ng c ng r n, đ c th m nhu n luân lý Kh ng M nh, l i đ c đào t o trên tr ng đ i, h p th m t n n công dân giáo đ c và toàn lo i văn ch ng tuy n l a (th vi n c a ông đ y sách c a tác gi c đ n Pháp), ông già c ng hòa c ng đ u, g t g ng và t m n y bi u l m t s g n bó v i truy n th ng và lu t l . N u có nhi u l n c i v ra trò cho th y ông có ch ng đ i T ng Th ng Thi u, hay n u ông th ng t cáo trên báo v tham nh ng và nh ng hành đ ng thái quá trong chi n tranh, nh ng ông không bao gi tán thành chuy n th ng l ng v i c ng s n mà lúc nào ông cũng kh ng kh ng g i "b n xâm l c Mi n B c" (nguyên tác: Tonkinois). Là ng i gi Hi n Pháp , n u đ c ch đ nh ph i xúc ti n vi c th ng l ng v i k thù, ông nghĩ là ông ph i thi hành trong khuôn kh c a th ch mà ông có b n ph n ph i g i .. "Phía bên kia" hình nh không s n sàng đ cho ông thi hành đ u đó m t cách d dàng đâu.

Ch vài gi sau khi ông H ng nh n ch c, Hà N i đã x ng g ng nói rõ
quan đ m c a h :

- "S t ch c c a Nguy n văn Thi u ch là m t m u m o, m t toan tính chánh tr nh m duy trì ch đ Thi u mà không có Thi u. Th t s không có gì thay đ i h t, và đ ng nhiên cu c chi n v n ph i đ c ti p t c".

Vì lợi ích thì cộng sản không có một lý do nào để đi đến một thỏa hiệp. Họ luôn luôn nhận mình là họ chiến đấu trên ba mặt trận: quân sự, chính trị và ngoại giao. Trên phương diện quân sự, họ đang thất bại. Nhưng Sài Gòn cũng vẫn còn vài đơn vị có khả năng bám chặt trận địa, và Miền Đông Bưng sông Cửu Long vẫn chưa hề hạ gục. Nhưng vậy, vì không muốn chiếm một phần đất Miền Nam để nát, họ muốn thúc đẩy tiến trình của một sự sụp đổ của Chính Phủ hiện tại trên phương diện chính trị, để đi đến một sự thay đổi thành phần của một Chính Phủ mới có thể ra lệnh cho quân đội ngừng bắn, giúp mở toang cửa thị trấn Sài Gòn và Đông Bưng sông Cửu Long cho họ thông thả tiến vào mà không cần phải chiến đấu.

Cuộc đấu tranh chính trị để cộng sản đưa lên hàng đầu: có nghĩa là cộng sản muốn đẩy lùi các Hiệp Định Pháp của một Chính Phủ hoàn toàn không có một nguyên tắc nào mà họ gọi là "bè lũ Miền Thiểu". Nhiệm vụ chính của "những các hòa bình" đó là để đi vào khuôn khổ dành cho sự ra đời của một "Hội Đồng Quốc Gia Hòa Hợp và Hòa Giải" mà theo Hiệp Định Paris Hội Đồng này sẽ soạn thảo cho cuộc bầu cử ..

Theo Hiệp Định Paris thì Hội Đồng này sẽ gồm có ba thành phần (CPLTCHMN, Sài Gòn, và lực lượng trung lập), cộng sản sẽ không gặp một điều kiện bất lợi nào mà chỉ hoàn toàn có lợi cho họ khi họ bám chặt vào phương thức hợp pháp này. Làm cho đội các tiến bộ của Sài Gòn nhập vào sự phân hủy của vũ khí và sự biến đổi của nguyên tố Miền, cộng sản đang rất thích chèn ép và áp đặt điều kiện vào Sài Gòn (họ muốn chèn ép ai thì chèn ép, muốn lo ngại bất nguyên tắc nào không thích hợp với họ thì lo ngại bất). Họ cũng tỏ cho mình có quy định kiên cố để lừa gạt nhân vật trung lập "tin cậy được" đưa vào đội điếm cho lực lượng trung lập ba trong Hội Đồng Hòa Hợp Hòa Giải Quốc Gia tiếp theo. Nhưng vậy, trên phương diện "hình thức", Hiệp Định Paris sẽ coi như đội các họ tôn trọng, không ai có thể chê trách là cộng sản đã không thi hành đúng đúng trong Hiệp Định Paris trên phương diện chính trị. Và như vậy họ cũng báo động đội các nhân viên phê phán thu hút lợi cho họ đẩy vào đội luồn quỵ cút, báo động đội các sự cộng tác của các nhà ngoại giao ngoại quốc đang lo ngại không tránh được một trận chiến đấu máu trong thị trấn Sài Gòn.

Trong hi&#n t&#i, v&#i nh&#ng m&#c c&# khó khăn, nh&#ng nhà chánh tr&# c&# a Mi&#n Nam đang bàn cãi nh&#m tìm m&#t ng&#&#i đ&#i tho&#i kh&# dĩ có th&# đ&#&#c phía c&#ng s&#n ch&#p nh&#n. T&#ng Th&#ng H&#ng v&#a b&#t đ&#u t&# thi&#n chí c&#a mình b&#ng cách ch&#p nh&#n s&# t&# nhi&#m c&#a "Chánh Ph&# chi&#n tranh" v&#a m&#i đ&#&#c v&# T&#ng Th&#ng ti&#n nhi&#m ch&# đ&#nh cách đây 12 ngày. Bây giờ Ông đang c&# g&#ng liên l&#c v&#i nh&#ng lãnh t&# khác c&#a Mi&#n Nam và v&#i nh&#ng nhà ngo&#i giao M&# và Pháp &# Sài Gòn , đ&# ti&#n hành m&#t s&# thay đ&#i đ&#&#ng l&#i chánh tr&# mà phía c&#ng s&#n đòi h&#i. Nh&#ng ông T&#ng Th&#ng già n&#y v&#n c&#ng r&#n không ch&#u t&# ch&#c:

- "Tôi không có quy&#n bu&#ng b&# tính cách h&#p pháp c&#a Qu&#c Gia n&#y (m&#t đ&#i u mà ông th&#&#ng nh&#c đi nh&#c l&#i) đ&# trao cho m&#t nhân v&#t không đ&#&#c dân chúng b&#u lên. Thay vì chuy&#n giao quy&#n hành và trách nhi&#m m&#t cách b&#t h&#p pháp, tôi mu&#n thành l&#p m&#t tân Chánh Ph&# h&#n h&#i, không có m&#t đ&#u &#n nào v&# đ&#&#ng l&#i tr&#&#c kia, đ&# h&# có đ&#y đ&# quy&#n hành mà đàm phán v&#i bên kia. "

Trong s&# tay c&#a T&#ng Th&#ng H&#ng, th&#y có tên c&#a ba ng&#&#i có th&# là Th&# T&#ng, c&# ba đ&#u là ng&#&#i Mi&#n Nam , ông Tr&#n văn L&#m, ông Nguy&#n văn Huy&#n, và t&#ng Tr&#n văn Đôn. Ông đã ti&#p c&# ba ng&#&#i , tu&#n t&# t&#ng ng&#&#i m&#t.

- Ông Tr&#n văn L&#m, là ng&#&#i sanh tr&#&#ng &# Ch&# L&#n, 62 tu&#i, đ&#u tròn tr&#a tóc ch&#i n&#m xu&#ng th&#t k&# l&#&#ng, g&#&#ng m&#t r&#t th&#n nhiên. Ông là m&#t nhân sĩ ung dung, t&# tin, v&#i m&#t t&# th&# hay giúp ng&#&#i . Ông đã h&#c D&#&#c &# Hà N&#i và có m&#t s&# v&#n li&#ng khá l&#n nh&# s&#n xu&#t và bán thu&#c tây. Ông đã t&#ng là Th&#ng Đ&#c Nam K&# , Ch&# T&#ch Qu&#c H&#i L&#p Hi&#n, Đ&#i s&# VNCH &# Úc Châu, và sau đó là T&#ng tr&#&#ng Ngo&#i Giao, và v&#i t&# cách n&#y ông là ng&#&#i đã ký vào Hi&#p Đ&#nh Paris 1973, nh&#ng sau đó ông b&# T&#ng Thi&#u bãi nhi&#m ch&# vì T&#ng Thi&#u không thích c&# ch&# c&#a ông khi ông ôm bà Nguy&#n th&# Bình vào lúc ký Hi&#p Đ&#nh và g&#i bà B&# Tr&#ng Ngo&#i Giao c&#a CPLTCHMN b&#ng " bà ch&# thân yêu".

Đến lúc bắt đầu làm Chủ tịch Thành Thị trấn Ng Vi vào cuối năm 1973, đến lúc người M tích cực công nông, kể từ lúc đó ông đã công nông thái độ đến lập đi với ông Thiệu, và giữ một kho nông cách nào đó với nông viên để liên quan đến chính trị, một thái độ cũng không khó gì lắm, so với công tác quần thể công viên làm ăn riêng của mình, công tác này coi như đã chi mướn hết thì giữ của ông - nhất là ngân hàng của ông, một ngân hàng rất thảnh thơi và ng-

- Ông Nguyễn Văn Huyền: 61 tuổi, tiến sĩ luật học, một luật sư có tài. Sinh trưởng ở M Tho, ông là một người rất liêm khiết và đến lúc mới người kính nể. Ông là lãnh đạo nông nghiệp công giáo Miền Nam (ôn hòa hòa hòa nông nghiệp công giáo tại Miền Bắc vào), là bạn thân với Địch Cha Nguyễn Văn Bình, Tổng Giám Mục giáo phận Sài Gòn. Ông có một đời sống rất khốc khổ, rất xứng đáng, tận tụy hết sức mình với Đạo giáo, và công viên của Quốc Gia. Là Chủ tịch Thành Thị trấn Ng Vi từ 1967 đến 1973, ông tích cực để phần đi với các sĩ địa phương Pháp theo ý của Tổng Thống Thiệu để giúp ông ta đến ra nông thêm một nhiệm vụ khác. Ông tuyên bố ngay lúc đó:

- "Sẽ chấp thuận bạn văn đó, như vào nông áp lực không thể chấp nhận đến, kèm theo nông "bao thủ" đến phân phát... đã tích cực hết hy vọng của nông nghiệp trong chúng tôi lúc nào công mướn đóng góp vào công tác xây dựng một nền dân chủ thật sự cho đất nước".

Sau đó ông tham gia phong trào "chống tham nhũng" của linh mục Thanh và từ đó lúc nào ông cũng kêu gọi sự tích cực của Tổng Thống Thiệu.

- Trung tá Nguyễn Trần Văn Đôn: 58 tuổi, sinh trưởng và đến lúc đào tạo bên Pháp. Ông thuộc một gia đình công nhân và có uy tín ở Miền Nam. Cha ông là một người tình nguyện trong Thành Chiến tranh Nhật, đã học Y Khoa ở Bordeaux, và vô dân Pháp. Khi trở về Việt Nam, ông nổi danh trong việc hành nghề ở Sài Gòn, trở thành một nhân sĩ có tên tuổi của thành phố, và đến lúc các vị Toàn Quyền người Pháp ở Miền Nam che chở và thành công xuyên tạc kiêu. Là bạn thân của lãnh đạo Nam Việt Trần Văn Hữu, Thành Tổng đốc ưu tiên của Việt Nam

Công Hòa, ông được cử làm cố vấn của Thủ Tướng Nguyễn Hữu Bộ nhiệm ông làm Thứ Trưởng Bộ Ngoại Sự Sài Gòn Miền Nam, và sau đó làm Đại Sứ Liên Đồn. Nhưng vì ông quá thân thiết với Đại sứ Pháp Anh Quốc (ông Massigli) đến nỗi ông thường xuyên tiếp nhận những chuyện mật kín của Việt Nam, cho nên Thủ Tướng Nguyễn Hữu Bộ yêu cầu phải chuyển ông sang làm Đại sứ ở La Mã (Ý để dễ dàng)..

Vào năm 1956, một nhiệm vụ quan trọng của dân tộc Miền Nam đã nghiêm khắc phê phán ông, khi ông ta vì muốn được sự trợ giúp của Tổng Thống Diệm, kẻ thù của người bạn cũ của ông mà tỏ vẻ quy phục Pháp. Thái độ có tánh cách chống đối này đã làm cho người ta hiểu rõ hơn về những hành động liên tiếp và mâu thuẫn của ông, Trần Văn Đôn, lúc nào cũng bị ám ảnh về một "sự thành công" nào đó. Con người mạnh mẽ như ông có thân hình đẹp trai, với những nét thanh bai, tao nhã và quý phái, ông Trần Văn Đôn là một tướng lĩnh chính trị hơn là một chỉ huy quân sự. Thành công trong những công việc và trong những cuộc vận động ở Campuchia, những nghi ngờ và sự thăng quan tiến chức của ông phần lớn nhờ vào sự bảo trợ mà ông biết giành được qua những hành động núp bóng của mình.

Cựu sinh viên sĩ quan trường đào tạo sĩ quan Saint Maixent (Pháp), sau đó trở thành quân sự Tông (Bộ Công Vụ), trung úy André Trần Văn Đôn bắt đầu đi lên từ các văn phòng Phủ Thủ Tướng (Xuân, Hữu và Diệm). Vào năm 1956, tình hình ông một hồi sự kính trọng của tất cả những người bạn cũ người Pháp và của những người bạn trong quân đội, khi vì muốn làm vui lòng ông Diệm, ông đã chấp thuận sự "thiếu hụt những tàng tích quân sự trong thời gian thu thập dữ liệu sự thành công của người Pháp". Ngày hôm đó, tướng Trần Văn Đôn đã cho một hồi những cuộc họp và huy động của quân đội Pháp bằng cách đích thân châm lửa vào cửa. Bà chấp thuận của ông phần lớn vì hành động và cách của ông, đã phải tát cho ông hai tát nên thân. Về sau này, vì ông đã quay lưng lại với bạn bè và người bạn Pháp của mình, tướng Đôn lại đi tham gia vào cuộc hành sát Tổng Thống Diệm, người đã cho ông quá nhiều danh vọng và đã bị nhiệm ông làm Thứ Trưởng Quân đội Việt Nam Cộng Hòa.

Tướng Đôn đã tham gia sau đó vào tất cả các biến chuyển chính trị của Miền

Nam Vi t Nam .

Là b n c a t ng D ng văn Minh, ông Đôn l i xa lánh ông n y đ nh y sang v i t ng Cao K , nh t ng K nâng đ đ đ c b u vào Th ng Vi n, r i l i b t ng K đ làm thân l i v i T ng Th ng Thi u.... b ng cách trình và bệnh v c tr c l ng vi n Qu c H i đ án s a đ i Hi n Pháp nh m tăng nhi m k c a T ng Th ng lên 5 năm thay vì 4 năm và cho phép T ng Th ng đ c quy n ra ng c nhi m k th ba.Đ đ n bù l i vi c n y, coi nh m t trao đ i, T ng Th ng Thi u b nhi m ông Đôn làm Phó Th T ng.

Nh ng r i, quá lo nghĩ cho t ng lai c a mình, t ng Đôn l i khôn ngoan tránh né không mu n dính ch t v i T ng Th ng Ph b ng cách đi tìm cách ngao du kh p n i ngo i qu c, qua Âu Châu, Phi Châu thu c Pháp, đi Nh t và Hoa K . Nh t là Paris, ông n i l i liên l c v i m t s th ng c p cũ c a ông, bi u l nh ng s h i ti c c a mình đã có hành đ ng "không t nh " khi ch t a "bu i l d i đ t đ đ t c p b c và huy ch ng Pháp".Ông ta đ c các ông Giscard d'Estain và Poniatowsky ti p ki n, c m đ ng vì c ch t c a ông, vì ti ng Pháp quá g t d a c a ông, và vì nh ng cam k t g n bó v i "n n văn hóa và s r ng r " c a n c Pháp .

Ông ta nh m t ng i b n lâu đ i c a Vi t Nam là t ng Loisillon đ can thi p xin cho ông đ c quy n lãnh tr c p c a quân đ i Pháp, vì ông đã ph c v trong quân đ i n y 16 năm... và lãnh h i t đ c m t s ti n là 130.000 quan Pháp (3 quan Pháp = 1 m kim lúc đó).

Đ ng th i, nh s giúp đ c a ông Sainteny (c u Toàn Quy n C ng Hòa Pháp B c Vi t), ông gi đ c liên l c đ u đ n v i nh ng thành ph n trung l p b tr c xu t sang Pháp, nh ng ng i còn quan h ch t ch v i Hà N i và CPLTCHMN. T i Sài Gòn ông gi m i giao h o m t thi t v i đ i s Pháp, ông Mérillon, ng i coi ông nh m t trong nh ng lãnh t có kh năng lãnh đ o m t Chánh Ph liên hi p. Là m t con ng i kín đáo, nhi u màu s c, và l ch l m không ch đ c, cho t i gi n y ông Tr n văn Đôn đã thành công trong vi c lu n lách qua nh ng gi t n c c a các c n m a sa bão táp mà

vấn không t bàn chân.

Là một người quy n rũ may mắn, ông Đôn còn đi đến hành động ve vãn và thân thiện với mọi ông chồng khác đời mà ông ta luôn nghĩ tốt để cảm thấy bà vợ như đ - như ông khôn khéo với người đời gia đình của mình nguyên vẹn và êm ấm. Mọi đứa con của ông cũng được giáo dục tốt như ông, học hành cũng rất tốt và với rất nhiều kính trọng ông.

Trong khi Tổng Thống Hoàng đế tiếp tục thăm dò và thành lập một Chính Phủ với sự góp ý của các ông Trần Văn Lãm, Nguyễn Văn Huyền và Trần Văn Đôn, thì người ta chú ý nhiều hơn với những công việc ngoại giao hoàng đế với một nền "hòa bình qua thương lượng" hơn là với tình hình quân sự thật tình đang rất nguy kịch. Góp một phần những nhà trung gian hòa giải để có một nhứt, là người Pháp, họ giúp những sự tiếp xúc với tất cả các Bên trong cuộc chiến, không riêng gì ở Sài Gòn, mà cả ở Paris và Hà Nội.

Thái độ và hành vi sau cùng của Chính Phủ Pháp đã có một tiếng vang nào đó trong thế giới Miền Nam, ở đó nhiều nhà trí thức cũng như Paris đã lập kho tàng truyện do Hoa Kỳ bắt đầu.

Đôi với một dân tộc đang lo sợ sự bắt bớ rượt đuổi, sự kiên mà đến Élysée kêu gọi (nguyên tác :inviter :mọi) người Pháp hãy ở lại Việt Nam, hình như là một bằng chứng cho thấy là mọi việc rồi sự không kết thúc bằng một cuộc tàn sát, hay tùm máu đầu. Tất cả dân chúng ở Sài Gòn đều nh nh vào ông Đôi sự Pháp Mérillon, Người nh thó, gây, những nóng tính, tóc đen, ông Mérillon có một một tròn sáng người đời có kính râm. Ông là cựu sinh viên trường E.N.A., năm 1970 đã nổi bật và được đề cử lu n chú ý trong lúc chiến cuộc "tháng chín đen" ở Jordan đang hời kh c li t . Lúc bấy giờ ông đang là Đôi sự Pháp ở thủ đô Amman, ông đã bắt đầu ra bắt chấp t n hao để lo chuyển thế cục phẩm và thu c men để dân chúng, cho những người ngoại quốc đang bắt phong tỏa kết trong vòng chiến, và cho những con tin đang bị du kích Palestine cảm gi .. Táo t n h n d o i c n m a đ n và r c k t, ông đích thân đến ra hoàng đế những các phi công của các phi cơ cứu viện đáp xuống phi trường .

Là một nhà ngoại giao bất chấp hết thảy, tháng mÉ c sÉ mi nhÉ và quÉn kaki dài hÉn là đáng đÉn có thÉt cà vÉt, ông hằng say làm việc nhÉng không đÉc kiên nhÉn lÉm, nên đôi lúc có nhÉng cÉn nóng giÉn bất thÉng. Các cÉng sÉ viên cÉa ông thÉng nói vÉ ông :

- " Ông rất tin, có thói quen thÉng kÉt tình hình và phán đoán con người qua vài câu bÉn nhÉn và nhanh gọn, ông tự biết mình là một người thông minh và không bÉ qua mặt cả hÉi nào đÉ chÉng minh đi u đó ".

NhÉng người Pháp lÉn tuÉi ở đây nhÉn thấy ông đã "táng cÉng" nhân viên cÉa Tòa ĐÉi SÉ, đÉ làm tăng giá trị cho vị thế cả ông hÉn là muÉn có một số hÉu hiÉu thÉt sÉ cho công việc, và hÉnh vai phê bình thêm:

- " Ông ta khuÉy đÉng nhiÉu quá, làm Én quá, coi chÉng ông ta sÉ có nguy cÉ trÉng cao tÉng đó !"

ThÉt ra, từ mÉy ngày nay, ông Jean- Marie Mérillon đã tự ra rất năng đÉng. Tin chắc là cái giá phải trả cho một cuộc "chiÉn đÉu trong danh dÉ" cả Sài Gòn sẽ thÉt sÉ rất đÉt, nên đi u lo lÉng đÉu tiên cả ông là phải cố tránh không đÉ cho thÉ đÉ đánh chiÉm. Muốn đÉc nhÉ vậy, ông hình dung ra một số đÉ căn cứ trên một ý nghĩ thÉt giÉn dÉ :

-phÉi đÉt cho đÉc sÉ tÉ chÉc cả TÉng ThÉng HÉng và thành lập một Hội ĐÉng Hòa HÉp Hòa GiÉi với nhÉng nhân vật thuộc "thành phần thÉ ba".

HÉi đÉng này chỉ cần tồn tại trong vòng hai hay ba tuần lễ mà thôi. Một thời gian trì hoãn. Muốn đÉc nhÉ vậy, là ông phải lập một cái mà ông gọi là "sÉ bất đÉng cả hÉu" cả ông già HÉng; phải cố thuyết phục cho đÉn cùng

Chúng tôi cũng không thể bỏ qua việc xây dựng là đi vào hoàn toàn vô ích; và chúng tôi hòa giải các nhóm "đội lập pháp" vì lúc nào họ cũng chia rẽ với nhau. Việc xây dựng là ông bắt đầu tiến hành những cuộc họp kín đáo khó khăn rồi trở thành một hội thảo khi mà mọi người trôi qua là mọi người áp lực của các công nhân càng ngày thêm lên.

Hà Nội và các địa phương khác cũng không ngoại lệ:

- "Trong buổi máy chính quy định mọi sự được thành lập ở Sài Gòn, không được có một bất cứ người nào đã ở trong bè cánh của Thiệu, có nghĩa là những người đã họp tác chặt chẽ với Thiệu để chúng phá quy định của Quốc Gia, kéo dài cuộc chiến và phá hoại Hiệp Định Ba Lê."

Với những lời tuyên bố này, dường như ngoài ông Trần Văn Lâm, dường như kim chỉ nam của những Viên và những Trần Văn Đôn, Phó Thủ Tướng kiêm Trưởng Bộ Phòng của Chánh Phủ "chiến đấu", tuy đã tiến hành những việc còn là "xét lý những việc". Về phía ông Nguyễn Văn Huyền, ông đã tiến hành không những để những lập Chánh Phủ bằng một lời tuyên bố rất giản dị "Trong lúc tình hình của chúng ta có một số đoàn kết Quốc Gia rõ ràng, với tất cả cách một người lãnh đạo công giáo, tôi sẽ nhanh chóng bị phê phán là muông thú một "Chánh Phủ tôn giáo" Do vậy tôi bắt đầu trở lại những sự kiện... mà ông Mérillon hỏi chua chát gì đó là "những trò chơi viển vông".

Tin tức về một trận đấu và thất bại đáng lo ngại.. Một số đơn vị của Chánh Phủ đang thiêu hủy. Về những Tây Ban Nha ở thủ đô, trung đoàn bộ binh thuộc số đoàn 25 đang phòng thủ một giao lộ rất quan trọng là Gò Dầu Hạ, chỉ còn có vài trăm người ngày đầu tiên cho các khẩu pháo 105 và 155 ly. Trên một trận ở những Đông, sự phân chia chiến trận chỉ tùy thuộc vào sự yểm trợ của Không quân chiến thuật..Tin tức rõ ràng những cuộc bàn cãi dài dòng của các chánh trị gia và các nhà ngoại giao còn phải kéo dài trong vài ngày nữa, nên tôi muốn đi trở lên một trận hơn.

M VI T NAM i! Dân Ta Có T i Tình Gì? - Ch ng 17

Tác Giả: Pierre Darcourt - D ch gi : D ng Hi u Nghĩa
Thứ Ba, 22 Tháng 6 Năm 2010 12:01
